

Erklæring om, hvorvidt de ere tilfredse med Taxationen eller ikke, men man har allerede paabegyndt at tage under Overveielse, hvorledes hele denne Sag skal ordnes, og man vil naturligviis bestræbe sig for at faae den ordnet paa den bedste mulige Maade, saaledes, at Beboernes billige Krav i saa Henseende vil blive tilfredsstillende. Det er et meget vanskeligt Arbejde at udføre, hvilket ligger i Sagens Natur; men jeg troer dog, at det vil være nødvendigt at tage Hensyn til, at den Matricul, som nu skal sættes paa disse Districter, sættes saa lang Tid, efterat den nuværende Matricul for Kongeriget er sat. Dette maa absolut faae nogen Indflydelse paa Arbejdet, naar de vedkommende Districter ikke skulle blive forurettede.

Varberg: Ved første Behandling af Lovforslaget om de slesvigiske Districters Incorporation fremsatte jeg den Anstuelse, at en saadan Incorporation ikke correct kan foretages ved Lov, men maa skee ved en Grundlovsbestemmelse, og hvis denne Anstuelse maatte finde Thingets Bifald paa Sagens senere Stadier, vil deraf følge, at Thinget maa afvise det foreliggende Lovforslag. Forsaavidt man skal mene, at dette var sørgeligt, da det er meget vigtige Foranstaltninger, hvorom her er Tale, vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Tølgen deraf ikke behøver at blive, at disse vigtige Foranstaltninger ikke foretages, men en Afvisning fra Thingets Side af denne Lov vil kun medføre, at Bestemmelserne ikke ville kunne tages med Repræsentationens Minde. Naar Rigsdagen erklærer sig incompetent, medens Rigsraadet ganske vist er det, kunne Repræsentationerne ikke medvirke dertil, men derfor ville vedkommende Foranstaltninger ligesuldt kunne foretages.

Da Ingen hyderligere ønskede at høre sig, fattedes Lovudkastets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 70 St.

Tscherning: Jeg foreslaaer, at Sagen henvises til det Udvalg, som er beskæftiget med Lovudkastet angaaende de i Henhold til

Fredstractaten fra Hertugdømmet Slesvig afstilte Districters Indlemmelse i Kongeriget. Jeg indseer meget godt, at man i saa Tilfælde kunde ønske i dette Udvalg at have Præster, som ere mere kyndige i de her foreliggende Gjenstande, men det staaer jo i Udvalgets Magt at søge dem tilkalbte.

Uden Forhandling vedtoges Tschernings ovenstaaende Forslag med 60 St. mod 1.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen: 1ste Behandling af: Udkaft til Lov angaaende Anlæg og Drift af en Jernbane igjennem det sydlige Jylland fra Bamdrup Station paa den østjydske Jernbane til Strandby paa Jyllands Vestkyst, samt angaaende Anlæg af en Havn paa sidstnævnte Punkt. (Lovudkastet findes i Tillæg A, Sp. 1897 ff.)

Rühnel: Den Tanke, der ligger til Grund for det foreliggende Lovudkast, fortjener den fuldeste Anerkjendelse. Det er indlysende, at Nordflæwigs Sønderriivelse fra Danmark vil gjøre det maaskee endnu vanskeligere for os, end det hidtil har været, at hævde vore Handelsinteresser og vor nationale Selvstændighed, hvis der ikke træffes hensigtsmæssige Forholdsregler, som kunde sætte os istand til at frigjøre os fra den forbæverlige Indflydelse, som Forholdene efter Fredsslutningen ellers vilde udøve paa os i den ene eller den anden Retning. Der er nu neppe noget bedre eller mere nationalt Middel dertil end netop det at anlægge en Jernbane, der sætter Østkysten af Jylland, Nerne og Hovedstaden i Forbindelse med Jyllands Vestkyst og en der anlagt Søhavn. Nu, da den gamle Handelsvei igjennem Slesvig er lukket for os, eller i al Fald er bleven saa kostbar, at den ikke uden Vanskelighed kan benyttes, maa der aabnes en anden Handelsvei, og det glæder mig da meget, at vort Lands Velggenhed er en saadan, at det nu vil vise sig nødvendigt at give denne nye Handelsvei den Retning, der er foreslaaet, nemlig vester ud, hverved ikke